

Na največji slovenski dnevnik
v 7. tiskovnih državah
Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta . . . \$3.00
Za New York celo leto . . . \$7.00
Za inozemstvo celo leto . . . \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CORTLANDT 2878

Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON: CORTLANDT 2878

NO. 256. — ŠTEV. 256.

NEW YORK, MONDAY, NOVEMBER 1, 1926. — PONDELJEK, 1. NOVEMBRA 1926.

VOLUME XXXIV. — LETNIK XXXIV

STRESEMANN JE ODLOČNO ZA THOIRY DOGOVOR

Zunanji minister Stresemann se je v prošnji na volilce odločno zavzel za Thoiry dogovor. — Restavracija nemške suverenosti se ne boji neprijetnosti dneva, — je rekel. — Ostro je odgovoril junkerjem, ki so kritizirali njegov načrt.

BERLIN, Nemčija, 31. oktobra. — Kljub sedanjemu mrtvili, ki onemogoča vse napore, da se uveljavi nemško-francosko zbližanje, je minister za zunanje zadeve, Gustav Stresemann, trdno prepričan, da je Thoiry ideja še vedno živa. Vera ministra je prišla na dan v odprtem pismu na saške volilce, v katerem jih je pozval, naj oddajo v nedeljo svoje glasove za zastopnike ljudske stranke v saški deželni zbornici. To pismo je bilo nadomestilo za kampanjski govor, katerega je moral odpovedati radi lahke gripe.

— Cital sem v zadnjih par dneh, — piše dr. Stresemann, — da je politika Thoiryja popolnoma zdrobljena in da se je razblinilo v dim vse, kar sva govorila o tem francoski zunanji minister in jaz v majhni gorski vasi v Jura pogorju.

Potem ko je posvaril saške volilce, da je takoj po svojem povratku iz Ženeve in večkrat pozneje poudarjal, da ni mogoče dovršiti Thoiry ideje v enem dnevu, je Stresemann nadaljeval:

— Zavarovati se hočem pred govoricami, da je Thoiry ideja neuporabna in nemogoča, ker ni dozorela v šestih tednih. To mnenje nasprotuje vseni poročilom, katere sem dobil dosedaj.

— Restavracija naše suverenosti v notranjosti in novo zgrajenje naše uspešnosti v zadnjih zadevah more biti mogoče le potem vztrajnega in dalekovidnega dela, ki se ne boji nepopularnosti enega dne, ker se zanaša na pravorek bodočnosti.

V svojem pismu je odgovoril dr. Stresemann tudi nemškemu nacionalistom, ki so izjavljali, da je pojem mednarodnega kapitalizma prav tako brezsmiseln kot Marxova zahteva glede delavske internacionale. Zunanji minister pravi, da je dovršil bruseljski jeklarski kartel, ki združuje štiri evropske dežele, z nemške strani Fritz Thyssen, ki je v politiki sam nacionalist.

Z izjavo, da more le mednarodni sporazum dovesti do rehabilitacije Nemčije, je dr. Stresemann povedal, da se mu bodo njegovi politični sovražniki, ki zasledujejo njegove metode na ekonomskem polju, politično pridružili, "da bo stal celokupni nemški narod proti neupravičenim zahtevam".

V diplomatičnih krogih smatrajo to za značilno omenitev poročil, ki so dospela semkaj iz Pariza, da je predlagala francoska vlada tekom včerajšnjih pogovorov med Briandom in von Hoeschom, nemškemu poslaniku, da naj nudi Nemčija Franciji kako politično koncesijo v povračilo za predčasno izpraznenje nemškega ozemlja, ker se je predlagana mobilizacija nemških železniških obveznic izjavila vspricho nepriljubljenosti denarnega trga v New Yorku in Londonu.

V diplomatičnih krogih smatrajo za skrajno nevrjetno, da bi hotel dr. Stresemann pristati, da zamči Nemčija trajnost iztočnih meja Poljske, kar predstavlja baje koncesijo, katero si želi Francija. Taka ponudba Stresemanna bi vzbudila vihar ogorčenja v Nemčiji ter bi imela brez dvoma za posledico padec nemške vlade.

Kriza dunajskih kavarn.

DUNAJ, Avstrija, 31. oktobra. Kavarnam tukajšnjega mesta pretežno čudijo, kako morejo obstajati stotine in stotine dunajskih kavarn. Ponavadi so nabit polne, ker predstavljajo klubne prostore, v katerih preživijo Dunajčani dolga obrestina mero za to posojilo del svojega življenja, a na-

kupna sila Dunajčanov je padla v toliki meri, da sedi večina gostov v kavarnah po cele ure, ne da bi porabili več kot desetico. Številni gostje smatrajo celo za primerno poslužiti se kavarne za reševanje svojih trgovskih poslov.

Olajšanje francoskih plačil.

PARIZ, Francija, 29. oktobra. Argentinska vlada je stavila Franciji ponudbo, da podaljša za poljubni čas posojilo 18,500,000 pesov, ki bi sicer zapadlo 1. januarja. Francija tudi lahko sama reši, v katerih preživijo Dunajčani dolga obrestina mero za to posojilo del svojega življenja, a na-

Strašen blizard v potresnem ozemlju.

Položaj v Armeniji je postal obupen, ko je snežni vihar obiskal ozemlje, prizadeto vsled potresa. Problem rojstva otrok akuten. — Potresni sunki se še vedno ponavljajo.

LENINAKAN, Armenska, 31. oktobra. — Včeraj se je pojavil blizard v pokrajini, ki je bila opustošena od potresa preteklega tedna, ter le še povečal bedo preživelih, ki nimajo nobenega doma. Potresni sunki se od časa do časa še vedno ponavljajo. Prav posebno močan sunek so čutili včeraj po polnoči.

Položaj prebivalstva, ki je izgubilo svoje domove, je brezupen. Na prošnjo armenske vlade so bile tri bolniške strožnice pomožne komiteja za bližnji iztok določene, da skrbijo za novorojene otroke. Izza potresa se je namreč rodilo že dva in sedemdeset otrok.

Osem in dvajset jih je bilo rojenih v šotoru ameriške bolnice.

ERIVAN, Armenija, 31. oktobra. — Tukaj se je začelo gibanje, da se zainteresira združene države za flotiranje mednarodnega posojila, s katerim bi se financirale rekonstrukcije ozemlja, opustošenega od potresa. Ceni se, da je treba nadomestiti lastnino v vrednosti \$50,000,000.

Armenski uradniki izjavljajo, da je posojilo potrebno, ker nista niti armenska vlada, niti centralna vlada v Moskvi zmožni prisločiti na pomoč z gotovim denarjem.

Baldwin nasprotuje prisilni uravnavi.

Ministrski predsednik je v pismu izjavil, da mora stati premogovna industrija na lastnih nogah, kot vsaka druga. — Delavci ne morejo ničesar pričakovati od njegove vlade.

LONDON, Anglija, 31. oktobra. Premogovna industrija mora kot vse druge industrije stati na svojih lastnih nogah. Upanja na nadaljno vladno intervencijo podaljšujejo spor, — se glasi odstavek v pismu, katero je naslovil ministrski predsednik Baldwin na nekega konservativnega kandidata za Howden, Yorkshire. Ta odstavek je dal premogarski stavki, ki bo stara v ponedeljek pol leta, povsem novo lice.

Zadnja namigovanja finančnega ministra Winstona Churchilla, da bo vlada mogoče pomagala premogarjem, da dosežejo uravnovo, če so lastniki premogovnikov pripravljeni ali ne, je vzbudila v sredi premogarskih voditeljev upanje, da jih bo ministrstvo mogoče rešilo iz zagate.

Baldwin je pisal: — Na nesrečo je tekom spora prevladoval v duhu številnih ljudi, posebno premogarjev, naziranje, da bo v enajsti uri vlada poslegla vmes ter omogočila take pogoje uravnave, kot jih ne more nuditi izključno le ekonomski položaj industrije. Nobena večja napaka bi ne bila mogoča, Mi bi le ugledili pot k nadaljnjim nesporazumom, če bi trdili, da je v naši moči ali izsiliti uravnovo ali pa zagotoviti dogovor v sedanjem razpoloženju industrije. Konservativni člani parlamenta so pričeli pozivljati ministra za

Poroka papeževe nečakinje v Vatikanu.

Papež je poročil svojo nečakinjo Lujizo Ratti z markijem Eduardom Persechetti Ugolinijem v vatikanski kapeli. — Svaril je pred posvetnostjo. — Nevesto je bogato obdaril.

RIM, Italija, 31. oktobra. — Papež Pij je včeraj izvršil poroko svoje nečakinje Lujize Ratti z markijem Eduardom Persechetti Ugolinijem v kapeli svete Matilde v Vatikanu.

Cerimoniji sta prisostvovali družini neveste in ženina; papeški državni tajnik, kardinal Gasparri, ves diplomatični zbor, akreditiran pri Vatikanu, rimska aristokracija, in majhno število družinskih prijateljev. Civilna poroka se je završila v Milanu pred tremi dnevi.

Po završenju zakonske cerimonije je imel papež kratek nagovor, v katerem je opozoril na svetost zakonske zveze ter svaril pred skušnjavami sveta.

— Svet, — je rekel papež, — je sovražnik Boga in njegove cerkve ter ne išče ničesar drugega kot nečimurnost, blebetavost in nesramnost. Skušna se vriniti v najbolj svete in intimne podrobnosti življenja ter nosi s seboj okuženje.

— Med iznajdbami sveta za izpodkopanje moralnega značaja je nespodobnost krojev in obleke.

Nesreča v premgov- niku.

WILKES BARRE, Pa., 31. okt. Devet premogarjev je bilo ubitih včeraj tekom eksplozije plina v rovu št. 7 Susquehanna Collieries kompanije v Nanticoke. Šest nadaljnjih premogarjev je komaj ušlo smrti.

Med mrtvimi so trije bratje, Jožef, Andrej in Louis Novak.

Za kontrolo sladkorja.

LONDON, Anglija, 31. oktobra. Vsled neugodnega stanja sladkornega trga se je začelo tukaj gibanje za kontrolo svetovne dobave sladkorja, ki naj bi bila slična kontroli surovega gumija in kave.

Pričakovati je, da bo sklicana svetovna konferenca proizvajalcev sladkorja, da razpravlja o stabilizaciji cen sladkorja na višini, ki bo pravična tako za proizvajalce kot konsumente.

Poroka belgijskega princa.

BRUSELJ, Belgija, 29. oktobra. Prince Leopold, belgijski prestolonaslednik, se je odpeljal v Stockholm, kjer se je poročil s princesinjo Astrid, nečakinjo švedskega kralja.

Datum civilne cerimonije je določen na dan 3. novembra. Verska cerimonija pa se bo vršila 10. novembra v Bruselju.

notranje zadeve, naj napravi konec govorniškim aktivnostim A. J. Cooka, tajnika premogarske federacije, s tem, da so ga aretirali, a minister Hicks je mnenja, da bi aretacija več koristila kot pa škodovala Cooku.

Angleži so proti izmeni mandata.

Liberalci in člani delavske stranke nasprotujejo oddaji sirskega mandata Italiji. — Tak prenos bi zmanjšal ugled Lige. — Pariz pa bi v povračilo zahteval ugodnosti Italije v Tunisu in Tangerju.

LONDON, Anglija, 31. oktobra. Pogajanja med Francijo in Italijo, kojih cilj je baje prenesti sirske mandat od Francije na Italijo, v povračilo za italijansko "nesebičnost" v Tunisu in Tangerju, se je zasledovalo tukaj v opozicijskih krogih z največjo pozornostjo in z neprikritim sumom.

Liberalci in laboriti so se združili v obsojanju predlaganega prenosa mandata, ne da bi se prebivalcev Sirije vprašalo za svet. Po mnenju opozicije kaže postopanje Francije in Italije, da ne smatra Lige nadodov za nič drugega kot mednarodni registracijski urad, ki naj le zabeleži prej storjene sklepe vlad.

Liberalni Daily News izjavlja, da dvigajo te govorice v presenetljivi obliki celo vprašanje mandata. Kje se nahaja resnična suverenost glede mandatarnih ozemelj? Vedno smo razumevali, da je suverenost poverjena Ligi narodov, a razven če se je namen teh pogajanj napačno predstavljalo, smo imeli napačne nazore o tem.

Neodvisni list New Statesman pravi:

— O Siriji se govori kot da bi bila "chicken farma", katero se lahko kupi in proda na trgu evropskih sil. — Glede navidezne domneve, da bi bilo privolenje Lige narodov za ta prenos le enostavna formalnost, daje ta list izraza upanju, da ne bo ničesar sličnega, ali pa bo trpel ugled Lige ter bo dobil sistem mandatov težak udarec.

Izjave Mussolinija glede inozemskih sovražnikov fašizma ob priliki obletnice pohoda fašistov v Rim, razlagajo opozicijski krogi v Londonu za ojačenje pogajanj s Francijo. Precejšnjemu vznemirjenju se daje tukaj izraza glede poročil, ki so prišla s švicarsko-italijanske meje, da je bila fašistovska milica ne s svojimi rezervami mobilizirana na meji in da so vse tozadevne čete oborožene s strojnimi puškami.

Starka kot častna dokto- rica.

ALBANY, N. Y., 29. oktobra. Vseučilišče države New York je podelilo naslov častnega doktorja literature devet in devedeset let stari prejšnji šolski učiteljici iz Central New Yorka, Miss Emily Howland.

POLOŽAJ V ANGLEŠKI PREMOGARSKI INDUSTRIJI

Angleške unije hočejo končati stavko. — Pomanjkanje delavskih podpornih skladov bo pospešilo uveljavljanje miru v industriji. — Thomas je obiskal Churchilla. — Churchill ne more sestaviti proračuna.

LONDON, Anglija, 31. oktobra. — Pričetek konca devet mesecev trajajoče stavke v angleških premogovnikih vidijo v konferenci, ki se je vršila v soboto med zastopniki strokovno unijskega kongresa ter komitejem premogarske federacije. Strokovni kongres je zelo vznemirljen vsled usodepolnih učinkov premogarske stavke na finance skoro vsake unije ter je vpriporil več poskusov, da napoti premogarsko federacijo in vlado, da se dogovori glede primerne temelja za uravnovo stavke.

Glasi se, da se je vlada tekom zadnjih par dni na več kot zadosten način prepričala, da je vsa dežela združena v protestu proti nepotrebnemu podaljšanju spora. Finančni minister Winston Churchill je priznal, da ne more uravnati proračuna in da preti povišanje davkov tekom bodočega leta.

Po konferencah med premogarji ter strokovno unijskim kongresom so imeli Thomas in drugi delavski voditelji konferenco s finančnim ministrom Churchillom, nakar so se vrnili v glavni stan strokovno unijskega kongresa, kjer so jih čakali Cook, Smith in ostali voditelji premogarske federacije.

Ceprav niso razprave še zaključne, se bo nadaljevalo žnjimi preko konca tedna. Opaziti je precej upanja na uravnovo, če se bo poslužila vlada vse svoje avtoritete ter napotila zvezo delodajalcev, da pristane v mednarodni dogovor, dočim naj bi strokovno unijski kongres napotil premogarje, da sprejmejo daljši delavni dan v povračilo za tri ali pet let trajajoč stalni dogovor.

Značilno za skorajšnjo uravnovo stavke je, da je izdalo rudarsko ministrstvo odredbo, s katero se bo podvojilo premogovno racijo, pričeni z dnem 5. novembra.

Svečana odhodnica kaznjencev.

Mehiško glavno mesto je priredilo pravcato slavlje kaznjencem, ki so odpotovali v kolonijo. — Ljudje na balkonih in strehah so metali cigarete in sladkor kaznjencem, ki so na poti na Las Marias otočje.

MEXICO CITY, Mehika, 31. oktobra. — Sto pet in dvajset ljudi, — ponarejevalcev, tatov, banditov, prodajalcev omamljivih sredstev in drugih zločincev, — so odvzeli iz jetnišnice mehiškega zveznega okraja v slavno mehiško kaznilno kolonijo Las Isla Ma-

rias, tri otoke v Pacifiku, nasproti pristanišču San Blas.

Kaznjence so prevedli iz jetnišnice na železniško postajo po ulicah, polnih radovedne ljudske množice, obzobje iz sorodnikov ali znancev deportiranih. Prizor so opisali listi glavnega mesta kot "skrajno živahen", ker je predstavljal sliko "ljudske veselice na višku vsega razpoloženja".

Vse trgovine in privatne rezidence ob poti so bile zaprte; gledalci so polnili balkone in strehe hiš. Ljudje so dajali kaznjencem pogum ter jim metali cigarete in sladkor.

Glasi se, da so nekateri deportiranih zelo bogati, čeprav ne morejo za enkrat uživati sadov svojih zločinov.

Zastopniki zločincev so si zaman prizadevali, da pridobijo za svoje varovanje slavni "amparo" ali pomoč.

Seznam.

To je seznam, ki pokaže, koliko ameriškega ali kanadskega denarja nam je treba poslati, da poskrbimo v stari domovini izplačilo označenega zneska, bodisi v dinarjih ali lirah. Podatki so veljavni do preklica, ki se po potrebi objavi na tem mestu.

Ne dvomimo, da Vam bo ta ponudba ugajala, posebno če, ako boste vpoštevali svojo korist in našo zanesljivo ter točno postrežbo.

Dinarji			Lire		
Din.	500	\$ 9.45	Lir.	100	\$ 4.05
Din.	1,000	\$ 18.60	Lir.	200	\$ 9.60
Din.	2,500	\$ 46.25	Lir.	300	\$ 14.10
Din.	5,000	\$ 92.00	Lir.	500	\$ 23.00
Din.	10,000	\$ 183.00	Lir.	1000	\$ 45.00

Za pošiljatelj, ki presegajo Desettisoč Dinarjev ali pa Dvatisoč Lir dovoljujemo poseben znesku primeren popust.

Nakazila po brzojavnem pismu izvršujemo v najkrajšem času ter računamo za stroške \$1.—

FRANK SAKSER STATE BANK
82 Cortlandt Street Phone: CORTLANDT 4687 New York, N. Y.

Posebni po- datki.

Priloga za izplačila ameriških dolarjev v Jugoslaviji in Italiji znaša kakor sledi: za \$25. ali manj znesek 75 centov; od \$25. naprej do \$300. po 3 cente od vsakega dolarja. Za večje svote po pismenem dogovoru.

GLAS NARODA

(SLOVENE DAILY)

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, president. Louis Benedik, treasurer.
Place of business of the corporation and addresses of above officers:
82 Cortlandt St., Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
"Voice of the People"

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

Za celo leto velja list za Ameriko	Za New York za celo leto	\$7.00
in Kanado		\$6.00
Za pol leta	Za pol leta	\$3.50
	Za inozemstvo za celo leto	\$7.00
Za četrt leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00.

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izveniški nedelji in praznikov.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovolji pošiljati po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje naznani, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 82 Cortlandt Street, New York, N. Y.
Telephone: Cortlandt 2876.

GOSPODU ANTONU GRDINI

V Glasilu K. S. K. J. smo čitali članek pod naslovom: "Od takih jaz očitania ne sprejemem". Podpisali ste ga vi in sicer kot predsednik, trgovec in pogrebnik.

V tem članku oziroma člankih, ki bodo temu sledili, se bomo bavili z vami le kot s človekom, ne pa kot s predsednikom, trgovcem in pogrebnikom.

Najbrž ste dober predsednik. Če bi ne bili, bi vam zadnja konvencija ne dala take nagrade.

Vaše trgovske zmožnosti nam niso znane. To je vaš sivar in stvar vaših odjemalcev.

Ker nismo z mrtveci v stiku, tudi o vaših pogrebniških spretnostih ne moremo razpravljati.

Pravite, da se morate braniti, ker napadamo vaš trgovski stan in vaše trgovsko podjetje. Da vas zaničujemo in da se morate braniti.

Ne, gospod Grdina. Vi ne branite svojega trgovskega stanu in svojega trgovskega podjetja. Če je pošteno, ne potrebuje nobene obrambe. Upamo, da je oboje pošteno.

Vi branite le svojo nemožnost, vi skušate opravičiti pred slovensko javnostjo svoje figamstvo.

Rečemo vam le toliko: dokler ne zadostite svoji dolžnosti, dokler ne izpolnete obljube, ki ste jo zadali javno v listu, ste šalobarda, ne pa mož.

Zadeva, katero bi vi radi posvoje skrotovili, je izredno preprosta in lahko umljiva.

Mi smo jo že večkrat obrazložili, razume jo vsa slovenska javnost, edinole vi, gospod Grdina, je ne morete ali nečete razumeti.

Tako je bilo torej in nič drugače:

— Glas Naroda je v času, ko ste vi za papeža kolektali, objavil dopis članice KSKJ. Vi ste javno izjavili, da ne verujete, da bi dotični dopis pisala kaka članica K. S. K. J. ter namignili, da je bil dotični dopis napisan v našem uredništvu. Tako sigurni ste bili svoje trditve, da ste nam obljubili sto dolarjev nagrade, če vam dokažemo, da je dotični dopis res članica pisala.

Mi smo vam dokazali, črno na belem, da ga je.

Za kazen ste članico izključili iz Jednote, nagrade, katero smi mi namenili Domu za slovenske slepce v domovini, pa nočete plačati.

Ali še bolj na kratko povedano: Če bi dopisa ne pisala članica, bi vam ne bilo treba plačati nagrade, in dopisnica bi bila še vedno članica Jednote.

Ker ga je pisala, ste jo izključili ter se v istem hipu poslužili nemožatega gesla: — Če sem obljubil, se ni rečeno, da bom dal.

Kaj takega bi ne storil nihče, ki ima le iskro poštenja in močnatosti v sebi.

Edinole vi ste bili zmožni takega verolomstva, vi, ki pravite, da ste mož, vi, ki imate navado svojemu imenu dostaviti kar tri imenitne sarže.

Z vami, gospod Grdina, se bomo še večkrat bavili. Danes smo vam odgovorili samo na en del vaše poslanice, na tisti del, ki se tiče obljubljenega in neplačanega denarja.

H koncu pa še nekaj, gospod Grdina. V svoji poslanici ste blagovolili zapisati tudi sledeče:

"Oni, katerim jaz darila delim, so prošeni, da molče."

S tem ste najbrž hoteli podčrtati svojo radodarnost in svojo dobrosočnost.

Slovenska javnost ne ve, koliko ste darovali v dobre namene. Vsa slovenska javnost pa prav dobro ve, koliko niste darovali.

VIERKOTTER ZOPET NA DELU

Nemec Ernst Vierkotter, ki je preplaval Angleski kanal v rekordnem času, se je zopet lotil svoje pekovske obrti. Slika nam ga kaže v družbi tovarišev v neki kolinski pekariji.

Vsa slovenska javnost ve, da ste še vedno natančno sto dolarjev na dolgu.

O tistem, kar vi imenujete — "hinavska frazarija za slepe v domovini" pa prihodnjič.

Dopisi.

Barberton, Ohio.

V ponedeljek dne 25. oktobra nam je ledeni sever prvič letos pobelil strehe. Vendar pa hudega še ni bilo, kajti le par ur, in sneg je izginil. Povzročil pa je skrbi marsikateremu pa naj bo družinske, mu očetu ali pa pozajenemu pečlarju. Kaj vse je treba za zimo, se ne izplača pisati, bi vzel preveč prostora. Omenim naj le, da se črni diamant draži z vsakim dnem tako, da bo moral marsikateri poseči v žep, če bo res tako huda zima kakor nam jo prerokuje vremenski preroki. V splošnem se pa tukaj ne govori o vremenu, ampak o vinu. Kamor človek pride, ne sliši drugega kakor: Počem si ga ti plačal? Jaz sem se tudi prevrnil, ker ga nisem zadnji teden kupil. Tisti iz Clevelanda je imel dobro grozdje pa poceni. Gustil ga ima tudi 50 galon, pa ga ne bo prej nastavljal kakor spomladi.

Kleti naših rojakov izgledajo grozno sumljive, če pomislimo na prohibicijo. Vsaka je bolj podobna vinskemu hramu starokrajškega oštirja, kakor pa kleti postavljene ljubčega Amerikanca.

Med tukajšnjimi Slovenci se je pojavila praveca epidemija avtomobilskih nesreč, katere povzročitelj je gotovo onglavi rojak iz Snyderdowntown ki že par tednov dela pokoro za svoj vsakdanji greh.

Veliko se govori o nekem rojaku iz naše naselbine, ki je ob eni čez polno pral svojo liziko in zraven še sebe in dva druga rojaka v Ohio kanalu. Posebno se hudejejo barbertonski žabarji, očita joč mu, da je šel brez njihovega dovoljenja lovit in plašiti že itak zbegane žabe. Po mojem, posebno pa njegovem mnenju bi bilo veliko boljše oprati Ford doma, kakor ga pa postaviti v kanal z vsemi štirimi kvišku.

Iz srca obžalujem nesrečo, katere se je pripetila našemu rojaku in mojemu sošolen iz dvorazredne Bloške univerze John Mišiču. Njegov Ford je nekoli drveč avtomobil grozno razmrekaril in pri tem njega tako potolkel, da se širomak ni zavedel, od časa nesreče, pa da se je iznašal pri nekem zdravniku.

Kolikor je meni znano, so imeli naši rojaki iz Barbertona in okoliče samo šest avtomobilskih nesreč v zadnjem mesecu. Kaj bo šele ko enkrat zapade sneg in ceste pomrznejo, to vam bodo kar ajmoht delali z Fordovega produkta. Le eden je brez skrbi, kajti kanal bo zamrznil.

Jože Hiti.

Glendale, Ont.

Pred par meseci sem prišel iz stare domovine v Kanado. Najprej sem bil zaposlen na farmah, kjer mi pa ni ugajalo. Posebno molžnje krav se nisem mogel lotiti. Mi Slovenci tega dela nismo vajeni. Pri nas doma molžejo samo ženske, ne pa moški. Farmo sem zapustil in šel delat na železniško progo. Delo je bilo težko, zaslužek pa majhen. Tudi od tam sem jo popihal proti jugu, kjer sem slišal, da so zlatokopi. Nekaj časa sem delal v rovih pa me tudi to ni veselilo. Popihal sem jo v šumo, kjer sem dobil kolarško delo in sem prav zadovoljen.

Krivda je torej na vaši strani. Ako bi me hoteli res imeti na konvenciji, bi me morali pravočasno poklicati. Tako ste pa me obsodili v moji nenavzočnosti.

Matija Pogorelec.

Chicago, Ill.

V zdanji številki Glasila K. S. K. J. Mr. Grdina bolj na obširno piše nekak zagovor, ali bolje rečeno reklamo za svoje podjetje. Vi, Mr. Grdina, pišete, da ste ponosni trgovec, imate pogrebni zavod in ste predsednik slavne K. S. K. J. Zato naj mi oprostite, da vam dam malo odgovora oziroma bi vas rada nekaj vprašala. Vi ste bogat, ponosni trgovec in pogrebnik, lepo vrsto let. Sedaj ste predsednik K. S. K. J. Jednote, imate Jednotine plače \$100 mesečno. Torej ker ste tako ponosni na svoje bogastvo, pa vas ni bilo sram sprejeti dar 1500 dolarjev na konvenciji, katerega je neki delegat predlagal? Ali veste, za kaj in komu leži denar v Jednotini blagajni in katerega so skupaj znosili sami delavci-trpini, katerega bodo morali ravno isti nadomestiti? Ker ste tako bogati, bi bili dar odklenili in rekli: Dajte rajši s tem denarjem prošnjam zadostiti, katere smo dobili. Potem bi si pridobili slavo, s tako sebičnostjo pa ne. Mislim, da je bilo precej delegatov nasprotno misli, ko so se take nagrade delile bogato plačanim uradnikom, ampak si noben ni drznil izpregovoriti besede v nasprotje, zakaj vsak ve, da ako

bogat, ponosni trgovec in pogrebnik, lepo vrsto let. Sedaj ste predsednik K. S. K. J. Jednote, imate Jednotine plače \$100 mesečno. Torej ker ste tako ponosni na svoje bogastvo, pa vas ni bilo sram sprejeti dar 1500 dolarjev na konvenciji, katerega je neki delegat predlagal? Ali veste, za kaj in komu leži denar v Jednotini blagajni in katerega so skupaj znosili sami delavci-trpini, katerega bodo morali ravno isti nadomestiti? Ker ste tako bogati, bi bili dar odklenili in rekli: Dajte rajši s tem denarjem prošnjam zadostiti, katere smo dobili. Potem bi si pridobili slavo, s tako sebičnostjo pa ne. Mislim, da je bilo precej delegatov nasprotno misli, ko so se take nagrade delile bogato plačanim uradnikom, ampak si noben ni drznil izpregovoriti besede v nasprotje, zakaj vsak ve, da ako

Nadalje pišete, da sem jaz žrtev Glas Naroda. Noben list ne more name vplivati, da bi jaz nekaj za v list pisala proti moji volji, kakor me ne more noben zavstaviti, če vidim, da se kje krivica godi, da bi ne povedala resnice.

Z mojimi dopisi ni bilo nobene mešetarije. Vse sem pisala odkritosrčno. Ampak kakor izgleda, je bilo precej mešetarije na zadnji konvenciji K. S. K. J. z jednotnim denarjem.

Toliko odgovora na Mr. Grdinov zagovor ali reklamo.

Agnes Benčan

Novice iz Jugoslavije

Jugoslovanska-italijanska razdelilna komisija.

Te dni se je vršila v mestni posvetovalnici na Sušaku seja jugoslovanska-italijanske komisije za razdelitev imovine Istre, Krka in občine Kastav. Ta komisija je prekinila svoje delo v preteklem letu v Puli sredi maja. Tedaj je bil predsednik jug. komisije dr. Matko Lagija, ki je pa pred nekaj tedni odstopil. Na njegovo mesto je bil postavljen od ministrstva zunanih del suhaški srezi poglavar dr. Marijan Cukar.

Drugi člani jug. komisije so: Dr. Dinko Trinajstić, Ante Andrić, dr. Franjo Jelčić, Franjo Barbić in dr. Emanuel Perčić. Predsednik italijanske komisije je senator dr. Innocente Chersich, člani pa so prof. dr. Luigi Draghi, dr. Francesco Farina, namestniki pa dr. Giacomo Steff, dr. Pietro Molinari in ing. Lodovico Bolif. Italijanska komisija se je nastanila v Opatiji, odkoder prihaja vsak dan na Sušak, dokler se bodo vršile seje.

S poto.

V Glasilu K. S. K. J. zahtevajo od mene, naj nekaj preklečem. Ne vem, kaj naj preklečem. Če bi komu krivico storil, bi jo skušal popraviti, ker je pa nisem, ne čutim potrebe preklečevati.

V dopisu, ki je bil dne 1. aprila 1926 objavljen v Glas Naroda, sem le navedel par oseb, ki me iz osebne mržnje napadajo že več let. Nato je hlastnil po meni Mr. Anton Grdina s pomočjo Rev. Zakrjaska ter storil ono, kar mi je namignil že v Cleveland ob priliki XV. konvencije. Hinavskega kot zna le on, mi je rekel: — Veš kaj, jaz te nimam več rad. . . . Kmalu nato, ko je bil izvoljen v glavni urad K. S. K. J. me je hotel izbačiti iz Jednote kar so pa preprečili nekateri drugi glavni uradniki. Zato je sedaj obesil na Jednotin zvon svojo mržnjo napram meni. Društvo, kojega član sem bil, me je obvestilo, da ne sme več sprejemati od mene asesmentov, češ, da se sam Mr. Grdina podpisal mojo suspendacijo. Od onega časa (meseca maja tega leta) sem si mislil: No, sedaj nimam napram Jednoti nobene obveznosti in ona nobenih napram meni, pa tudi Mr. Grdina in Rev. Zakrjask ne nimata nobene nadvlade, da bi mi diktirala, kaj naj pišem in kam naj pišem. Jako sem se pa začudil, ko sem dobil ukaz, češ, 19. avgusta ob 9. uri zjutraj bodi v Pittsburghu, da te zaslišimo itd. (Pismo sem dobil sem gori na Sever 17. avgusta popoldne). Brzojavil sem jim, da so me prepozno poklicali in da ne morem priti. Začetkom septembra pa vidim v Glasilu K. S. K. J. da namenoma nisem hotel priti k zaslišanju. Na to neresnico sem opozoril odbor ter zahteval, naj se črta, oziroma tako popravi, da bo odgovarjalo resnici. Ko sem dobil tiskan zapisnik v celoti, sem videl v njem, da ta neresnica ni bila popravljena.

Krivda je torej na vaši strani. Ako bi me hoteli res imeti na konvenciji, bi me morali pravočasno poklicati. Tako ste pa me obsodili v moji nenavzočnosti.

Matija Pogorelec.

Chicago, Ill.

V zdanji številki Glasila K. S. K. J. Mr. Grdina bolj na obširno piše nekak zagovor, ali bolje rečeno reklamo za svoje podjetje. Vi, Mr. Grdina, pišete, da ste ponosni trgovec, imate pogrebni zavod in ste predsednik slavne K. S. K. J. Zato naj mi oprostite, da vam dam malo odgovora oziroma bi vas rada nekaj vprašala. Vi ste bogat, ponosni trgovec in pogrebnik, lepo vrsto let. Sedaj ste predsednik K. S. K. J. Jednote, imate Jednotine plače \$100 mesečno. Torej ker ste tako ponosni na svoje bogastvo, pa vas ni bilo sram sprejeti dar 1500 dolarjev na konvenciji, katerega je neki delegat predlagal? Ali veste, za kaj in komu leži denar v Jednotini blagajni in katerega so skupaj znosili sami delavci-trpini, katerega bodo morali ravno isti nadomestiti? Ker ste tako bogati, bi bili dar odklenili in rekli: Dajte rajši s tem denarjem prošnjam zadostiti, katere smo dobili. Potem bi si pridobili slavo, s tako sebičnostjo pa ne. Mislim, da je bilo precej delegatov nasprotno misli, ko so se take nagrade delile bogato plačanim uradnikom, ampak si noben ni drznil izpregovoriti besede v nasprotje, zakaj vsak ve, da ako

Nadalje pišete, da sem jaz žrtev Glas Naroda. Noben list ne more name vplivati, da bi jaz nekaj za v list pisala proti moji volji, kakor me ne more noben zavstaviti, če vidim, da se kje krivica godi, da bi ne povedala resnice.

Z mojimi dopisi ni bilo nobene mešetarije. Vse sem pisala odkritosrčno. Ampak kakor izgleda, je bilo precej mešetarije na zadnji konvenciji K. S. K. J. z jednotnim denarjem.

Toliko odgovora na Mr. Grdinov zagovor ali reklamo.

pri eksploziji bila odtrgana desna roka. Poslopje tovarne pa je bilo neznatno poškodovano.

K poročilu o samomoru Ivana Lindla v Zagrebu.

Pokojni je odšel večkrat brez vednosti starišev od doma, a je bil vselej sprejet kakor izgubljeni sin z ljubeznijo in odpuščanjem, tako od očma, ki ga je bolj ljubil kakor svoje otroke, ter od matere. Da se tokrat ni upal vrniti, je bila njegova lastna krivda, saj je vedel, da še ni nikdar bil kaznovan, marveč, da so ga njegovi samo prosili, naj pametno ravna in so mu vselej dajali resne nasvete v ljubeznivem tonu, ker ni znal sam sebe gospodovati.

JUGOSLAVIA IREDENTA

Usoda Narodnega doma pri Svetem Ivanu.

Vsem je še v spominu požig dvorane Narodnega doma pri Sv. Ivanu pri Trstu po fašisti. Lani je društvo s težavo vzpostavilo vsaj verando pred nekdanjo verando. Sedaj pa so se fašisti polastili te dvorane, ne da bi o tem niti obvestili lastnikov in se z njimi pogajali za odstop. Pred kratkim se je vršila svečana otvoritev teh prostorov kot sedeža novega fašistovskega mladinskega društva. Prisotni so bili ne samo zastopniki fašistovskih organizacij, temveč tudi mestnega komisarja in prefektore. Prostore je blagoslovil, po izrečenem nalogu tržaškega škofa, Fogarja, don Tamaro.

Davek na raznarodovanje.

S kr. odlokom-zakonom, ki je izšel pred kratkim, se je uvedel nov davek za soloobvezne otroke. Vsak šolarček mora začetkom vsakega leta kupiti "šolski izkaz" za pet lir. Najstrožje odredbe so določene za otroke, ki bi se pregrešili proti tej odredbi in tudi za učitelje, ki bi n bili v tem oziru dovolj pazljivi. Ker je Slovanov pod Italijo več nego pol milijona in ker se računa povprečno 20 odstotkov soloobveznih otrok, znaša novi davek, ki ga bodo plačevali Slovani v Italiji več nego pol milijona lir letno. Za druge državljanje je to morda davek za izobrazbo otrok, za Slovan pa je to pri sedanjih razmerah pravi davek za raznarodovanje lastnih otrok.

Nove poplave

so napravile v gorskem delu goriske pokrajine zopet ogromno škodo. Bača in Tolminka sta vrgli toliko vode v Sočo, da je presegla višino pri prejšnji povodnji. Posebno hudo je zadeta občina Grahovo, še bolj pa idrijska dolina. Škode je več stotisoč lir. Lesni trgovci v baški dolini so močno prizadeti. Pota, travniki, polja so posuti s prodovino, vse je pokvarjeno. Do železniške nezgode pri Avčah je prišlo radi tega, ker je bila proga do 2 m visoko zasuta s kamenjem, prstjo in drvini. Strojevodja je zadnji trenutek zavrl vse zavore in spustil paro. Bila je resna nevarnost, da zavoji vlak v vodo. Proga je pretrgana in zasuta tudi blizu Podmele, Grahovega in Hudečjužine. Ponekod je pešaka in kamenja do 3 m na visoko in 20 m na dolgost.

Peter Zgaga

Vsaka reč je le nekaj časa lepa, zanimiva in mikavna.

Človek si zabije v glavo, da brez tega ali onega živeti ne more, toda kmalu se mu vročina polee; čez dva dni, čez dve leti, je vsega konec.

Samaga sebe pomilujoč, vzdihne: — Kaj? . . . Brez tega, da bi živeti ne mogel?

Oče Premru iz Connecticuta je nekoč pripovedoval:

— Sedem sinov imam, — čaka, strela, bom prešel — ne vem če jih je sedem ali osem — že prav — sedem jih je. Pred leti so me naganjali, naj kupim karo. Kupil sem jo. Ej, da bi jih videli prve dni. Tepli so se medseboj, kdo, da bo karo vsak večer opral, umil in namazal. — Tako, tako, fantje, — sem si mislil. — Nisem vedel, da vam bom tako ustregel. Minilo je leto dni. Po enem letu sem jih pa moral tepsti, če sem se hotel kam peljati, kajti kare so se vsi tako navlečali, da je nihče niti voziti ni hotel.

Isto je romunsko kraljico.

Prve dni, ko je dospela v Ameriko, jo je ameriško časopisje pozdravljalo z debelimi črkami, diplomatje in odličniki so tekmovali, kateri ji bo prvi poljubil roko. Mesta so se kosala med seboj, katero ji bo priredilo bolj veličasten sprejem.

Po desetih dneh je pa vse utihnilo. Kraljica — potuje po Ameriki. Časopisje molči. Železniške družbe se kesajo, ker so ji obljubile, da jo bodo zastopj prevajale.

In ko bo odpotovala, bomo morda čitali v listih naslednje novice:

— V Evropo je odpotovala Marija, kraljica neke balkanske države. V Ameriko je prišla razkazovat svoj sijaj in svojo lepoto, pa so ji Amerikanke pokazale svoj sijaj in lepoto. Če je mislila, da bo v Ameriki kaj denarja napumpala, se je grdo zmotila. Amerikanci rabijo denar za druge stvari kot za podporo raznim "veličanstvom".

Da, tak je svet. Vsaka pesem je le nekaj časa lepa, vsako navdušenje se enkrat poleže, vsaka strast ima svojo mejo — in je nadvse dobro, da jo ima.

Predstavljanje je težavna reč.

Nova znanca zamrmrata vsak svoje ime in ponavadi pristavita kako vsakdanjost kot naprimer: Me jako veseli — Ali: — Srečen sem, da vas poznam! — Ali: — (po jugoslovansko): Vrlo mi je drago!

Ko sem bil jaz nekoč predstavljen neki gospodični, katere nisem še nikdar prej videl, sem rekel: — O, vi ste tista! Toliko sem že slišal o vas. . .

Ona je pa zarlela, se sklonila k meni ter mi zašepetala na uho: Oh, nikar ne verjemite nobene besede. . .

Ko je hotela mlada in lepa gospodična prekoračiti tir električne železnice, je vprašala mladega policmana:

— Ali je nevarno stopiti na tračnico?

— Ne, ni nevarno, — je odvrnil policman. — Nevarno bi bilo, če z istali z eno nogo na tračnici, z drugo nogo bi se pa dotaknili električne žice, ki je speljana nad vami.

Nekateri ljudje so tako neumni, da mislijo o tem in onem. Nekateri so pa tako neumni, da sploh o nobeni stvari ne mislijo.

Angleški premogarji se vedno štrajkajo. Ker Angležem manjka premoga, ga naročajo iz Nemčije in iz Združenih držav.

Pred kratkim je bilo poslanega iz Združenih držav v Anglijo par stotisoč ton mehkega premoga. Takoj nato se je cena mehkega premoga v Združenih državah zvišala za tri dolarje pri toni.

Ameriška javnost je plačala vse stroške zadnjega premogarskega štrajka v Združenih državah. Sedaj vse tako kaže, da bo morala plačati tudi stroške premogarskega štrajka v Angliji.

Pretužna povest o smešni zgodbi in zadovoljni njen konec.

1. Če ne bi snoči bilo tistih nesrečnih ribic — oh!

Drugače bi ne bilo zapreke, čisto rad bi ustregel in bi spisal zgodbo, ki bi bila neusmiljeno smešna — kratko rečeno: jako! Toda so bile snoči tiste ribice in zdaj se bojim: ne bo šlo — ne bo šlo, nikakor ne!

Smešna zgodba bi bila lahko silno smešna — oh!

Na primer: da bi kdo v lužo padel.

Nič ni bolj smešnega, nego če kdo pade v lužo: hiti, predolge in ma čevlje, novi so, noga jim ni vajena, pa se spotakne ni čof! v lužo, da na obe strani pljusne blato. Okoli se pa zbere dobri narod in se mu iz srca smeje: ho, ho.

Take historije so jako lepe in priljubljene.

Gospod v luži je seveda hitel, ker se mu je mudilo — brez potrebe ne bi bil hitel. Brez potrebe nikdo nikamor ne hiti. Mudilo se mu je, pa recimo, na poroko.

Nekaterim se res preveč mudi na poroko, potem pa čofnejo kamorkoli in imajo vraga. Gotovo se je tudi gospodu v luži mudilo na poroko, kajti je imel nove čevlje in sploh: vsa obleka mu je bila nova. Zda pa je bil moker in blaten od pete do glave, s šimi - robčkom vred v levem zunanem žepu in slavnostno cigaro v desnem znotraj. Pisal se je za Židana, in je posebno smešno, če Židan ni židan, ampak ovinjen svine in je bila vrh tega luža taka, da je smrdeča in si je vsa čista tiščala nos, ko se je bil gospod Židan pobral iz luže in ni vedel, kam in kako.

In je v rokah držal velik poročni šopek — niti v luži ga ni bil pustil, in je bil tudi šopek ovinjen in sploh neizrečeno smešen.

Takim rečem se izobraženo pravi situacija, občinstvo jih zelo ljubi in tudi kritika jih priporoča.

Ampak — če ne bi bilo ribic! Povest bi lahko šla še naprej, da bi na vogalu stal policaj z bridkim krepeljem v roki. Stal bi, čel bi hrup in se ozrl. Kaj vidi? — Blatnega dedca s potlačnim cilindrom na glavi, ko je hitel na poroko — za njim pa se vali veselo razigran narod in navdušeno vzklika: — Živooo! Živela nevesta! Živela nevesta! Živela! — Živjo parjem! — in si tišči nos.

Tedaj se tudi v policaju vzbudi službena dolžnost in sveta jeza in odgovornost za javni red in sploh. Dvigne svoje krepelje, zastavi pot nesrečnemu gospodu in zagrm kakor strela z jasnega: — V imenih postav — stoj! Mačkere so prepovedane in javni sprevedi in demonstracije!

Imel pa je policaj službeni nalog, da ni čutil smrada, sicer bi bil omedlel in bi potem povest nemara tekla drugače. Tako pa je samo kihnil. — Bog pomagaj! — se mu je odzvalo vse naokrog. V zahvalo je salutiral s krepeljem, nato pa aretiral gospoda Židana in ga ponosno ob živahnih ovacijah dobrega naroda tiral na policijsko stražnico.

Ta povest bi bila silno smešna in med brati vredna dvojnega honorarja. Toda mi smešne historije danes ne gredo izpod peresa niti ne za trojni honorar — temu so krive ribice. Fej! Ribice jako škodujejo literaturi. — Oh, da bi kritika, ki je od Boga postavljena za jerofo naši literaturi zoper ribice kaj ukrenila! — Oh, za jerofo!

Gospod Židan me čisto nič ne zanima — mar mi je, ali je čofnil v lužo, ali v zakon ali kamorkoli! Ni mi všeč, da mi prizadeva toliko — ne vem, kako bi rekel.

Prav privoščim mu, da je izgubil nevesto.

Nevesti je bilo ime Bogumila Kostrun. In je čakala, koprnela in medlela, ker ni bilo ženina. — Vse je bilo pripravljeno, pojedina in župnik in sladoled in blagoslov staršev in fижakar — le nje ga ni bilo, gospoda v luži!

Z gospodom župnikom bi se nemara stvar dala urediti in s fижakrjem, da bi se oba preložila na drugi dan. Toda sladoled ne čaka in razne ribice tudi nikakor ne — fej jih bodi! Ribice mi ne store dobro — in pljučna pečenka v o-maki tudi ne, niti ne ocvrti piščanci. Ne, pojedina se ni dala preložiti!

Pa ko se ni dala slaviti poročna pojedina z gospodom Židanom, ni gospodična Bogumila Kostrun odlašala, nego se je jadrno odločila in se pri tej priliki zaročila z najboljšim prijateljem gospoda Židana, ki je bil namenjen za druga pri poroki in mu je bilo ime Zvonimir Cafuta in so potem slavili zaročno pojedino, da niso v nič šle dobrote, in so na pojedini sestavili zaročno naznanilo:

**Zvonimir Cafuta
Bogumila Kostrun**
vljudno sporočata svojo zaročo.

2. Takšna bi bila ta povest in mišlim, da bi bila dobra, če bi bila na široko razpredena in s smešnimi besedami ozaljšana.

Toda sem snoči jedel ribice, moja duša je žalostna za smrt in ne morem pisati smešnih reči.

Sploh — kaj je smešno! Nič!

Tudi povest ni smešna nobena! Le nekaterim se nekatera zdi, da je, ker ne umejo povedati in ne vedo, da se povest ne konča tam, kjer se konča. Pravi konec povesti je vsak žalosten.

Na primer: gospod Zvonimir Cafuta in gospodična Bogumila Kostrun, zaročena — mar sta vse veke do sodnega dne sedela za mizo kot zaročena?

Čez trideset let, čez štirideset let, morebiti prej, morebiti kasneje jima je usojena bridka smrt. Umrla sta ali bosta — nezpisno! To ni veselo, ampak ravno narobe.

In ne le ora dva, nego zapisani so kruti smrti tudi preljubi njih starši in bratje in sestre, ako jih je kaj, in strici in tete in če jima je Bog dal kaj pšoda, tudi premili otročki jim so ali jim bodo pomrli, če ne prej pa čez šestdeset ali sedemdeset ali osemdeset let. Nepregledna bo mrka vrsta tužnih mrličev v njihovi rodbini! In taka povest naj je vesela! Tužno, pretužno je to veselje!

Tfej! Malo se mi zdi, kakor da usodnih ribic nisem niti jedel, nego jih je jedel Pepe, ta, ki sedi v uredništvu. Jaz sem samo gledal in natakal. V glavi imam meglo in ne vem, kaj in kako. Ako niso bile ribice, mar je bilo kaj drugega?

Strahovito je žalosten ta svet! To-le pišem in bo natisnjeno in bodo brali v Ljubljani in v Celju in v Kočevju in v Moravčah. ... Pa naj pikem karkoli in karkoli, pravi in resnični konec mojega pisanja je ta, in naj je zapisan ali ne, da bo tudi mene prej ali slej v svoje hladno krilo sprejela smrtna koša. Kratkotrajno in nič ne pomaga: umrl bom. Mar je to smešno?

In ako je kdo in se mu vidi moja smrt smešna, mar je smešno tudi to, da ne bom umrl le jaz, da boste marveč umrli tudi vsi, ki to berete, in bo umrla tudi vsa vaša žlahta in žlahte žlahta in žlahtine žlahte žlahti.

To nemara vendarle ni smešno! Kako ste čudni!

In še bodo umrli tudi oni, ki tole tiskajo, in njih žlahta in žlahte žlahti, in uredniki in urednice.

PREDSEDNIK OB ZGODOVINSKEM TAXICABU

Enega izmed taxicabov, ki so prevažali v usodepolnih dneh fra neoske čete iz Pariza na fronto pri Marni, je dala Ameriška Legija prevesti v Ameriko. Taxi s svojim bradatim šoferjem je bil najprej razstavljen v Philadelphiji, nakar so ga odvedli v Washington, kjer si ga je ogledal predsednik Coolidge.

odgovorni in neodgovorni, in poročevalci in poročevalke in vsi gospoda od malih oglasov in vsi in vse — celo oni gospod bo umrl ki mi izplačuje honorar.

To bo najbolj žalostno. Ampak bo umrl — ni drugače!

3. Tužna — joh pretužna je smešna ta zgodba! Toda takšna je, kakršna je, in sem jo dal rodne-mu sinn najmlajšemu, naj jo nese v slavno uredništvo ni počaka na denar. Za denar naj kupi škatljico sode, soda mi je bila vir vsega zdravja že marsikdaj, morebiti mi bo tudi to pot.

Toda zgodilo se je drugače. — Slavno uredništvo je rokopol odklonilo. Izjavilo je, da ni rokopol za psa, ne za mačko. Ta kruta prispodoba je bila doslej običajna le v trgovini z lesom — o, kako globoko je padlo nekatero slavno uredništvo! In mi je mesto denarja poslalo urednika za boleznimi in narodno zdravje, doktorja Tuido.

— Kakšnega hudirja pa pišete? — je dejal in me potipal za žilo. Se sem mu moral pokazati jezik, kar sem rad storil, iskreno in iz prepričane sra.

Potem je povedal, da sedaj ni več let urednik za boleznimi in narodno zdravje, ampak hkratu tudi za slovensko slovstvo in podlistke.

Prišel mi je tlačiti trebuh in je dejal, da vsa naša kritika ni vredna piškavega boba. Sploh — kaj je kritika? Same besede so je, besede puhle in prazne. Še nobena kritika ni fige na cesti izpremenila v keno zlata niti iz klopoten izvabila Šekspirja. Ampak je figa ostala figa, klopotec klopotec, Šekspir pa Šekspir. Naročniki da so se že naveličali kritikov in kritik. Če je stvar dobra — čemu jim bo kritika? Če pa je stvar slaba, dovolj, da so jo čitali in videli, čemu naj čitajo še poročilo o slabi stvari? Rajši naj kritik sam piše kaj dobrega! — Tako mi je dr. Tuido razkladal svoje literarne nazore, potem pa mi izjavil: Kar se mene tiče, moja otroba da ni v onem redu, kakršen se priporoča po sedanjem stanju moderne vede; skratka, slepič da imam neusmiljeno vnet, tak slepič da mi seveda ne da s pridom pisati smešnih zgodb. Še danes in takoj da moram v bolnico, da mi bridki nož reže v drob in odreže slepič ali kali.

Poslušal sem in strmel, udal se in ubogal in so mu večje roke resnično še isti dan razparale in zopet zašile, oškrobele in zlikale, da sem bil kakor nov, in je bilo naravno zdravje in slovensko slovstvo zopet spravljeno v prejšnji tir, vse to zgolj po zaslugi zdravniške vede, dočim ni kritika genialna niti z mezinem leve zadnje noge in se je žalibog izkazala kot resnična pikra sodba dr. Tuido v njej.

In sedaj je minilo že štirinajst dni, pa se mi zdi, da ni več ovir, da je smešna zgodba smešna, in je pravzaprav še jako smešna, še nevesta Bogumila Kostrun se ji je na veseli zaročni pojedini tako smejala, da je skoraj počila, ne dosti manj, in je bil že drugi dan krst.

Toda Zvonimir Cafuta je bil mož ni značaj. Pogledal je v pratiko in dejal, da gre ura prav in ni zameril nevesti.

Le zaročno naznanilo so izpremenili, da se je glasilo:

**Zvonimir Cafuta
Bogumila Kostrun**
vljudno sporočata svojo zaročo in hkratu rojstvo zdravega, krepkega sinčka.

Zdi se mi, kdor ni preveč izbirčen in siten, se bo lahko precej zabaval pri tej zgodbi in se smejal. In se le čudim, da se je meni poprej zdela žalostna.

Ne bi bil verjel, da je tolikšen vpliv slepiča na slovensko slovstvo. To reči bi morali preiskati gospodje profesorji z univerze!

Nizozemci kupujejo zelje v Sloveniji.

V Ljubljano je dospelo nekoliko nizozemskih trgovcev, ki so kupili veliko množico zelja, tako da gre iz Slovenije skoraj vsak dan nekoliko vagonov zelja v Nizozemsko.

Ekspert zelja se čuti tudi na ljubljanskem živčnem trgu.

Požar v Kamni gorici.

Te dni je v Komni gorici v stari hiši Marije Pogačnik izbruhnil požar, ki je v kratkem času upepelil vse hišo s priključenim gospodarskim poslopjem. Po večini ubožni stanovanke, med njimi invalid s petimi otroci, so si komaj rešili golo življenje. Pa tudi sedanj hiši Ivana Lazarja in Tomaža Pogačnika sta bili v veliki nevarnosti in le napornemu delu domačih gasilcev se je zahaliti, da ni nastala strašna katastrofa in da ni bil uničen spodnji del vasi, posebno še, ker so poslopja po večini krita s deskami. Posestnice hiše, kovaška delavka, ki ima v družini tudi bolezen, je imela hišo zavarovano za minimalno svetlo in je hudo prizadeta. Kako je požar nastal, ni znano. Pogorela hiša je bila ena izmed najstarejših kamnogoriških stavb in zidana v prav zanimivem starem slogu.

Kje je JURA KUKOVICA, doma iz Rajhenburga, Slovenija, Jugoslavija, in sedaj se nahaja nekje v Illinois. Prosim cenjene rojake, če klio kaj ve za njegov naslov, naj ga mi naznani, če pa sam to bere, naj se oglasi svojemu bratu Martinu Kukovicu, Box 57, Westmoreland City, Pa. (3x 29-1)

Ura.

Ze tretjic je šel mimo njenega okna. To pot je lepi mladenič pozdravil in prišel bližje. Potrkal je na vrata. Tata se je prestrašila. Pa je bil že v sobi.

— Bem, Bodo Bem, milostiva. Vašega soproga menda ni doma? — Ne, — je nehotoma šepnila in zardela.

— Imenitno. Lepo, prav lepo imate, — je rekel Bodo Bem in pogledal po sobi. — Kako domače! Vrh tega soproga ni doma! Juhu!

— Gospod! — je slušala Tata energično ugovarjati.

— Kaj pa je? Kaj pa je? Nič gospod! Sem Bodo, mali dragi Bodo. Kdaj se vrne gospod soproga?

— Nikoli ne pred polnočjo. — Nikoli ne pred polnočjo? Potem je gotovo igralec ali natak?

— Boksar. — Boksar! Takoj grem domov.

Drugi dan je zopet prišel. Tata je bila vesela, skuhala je čaj in skrbljala sta skupaj kekse. — Točno ob desetih je Bodo Bem odšel. Drugi dan je zopet prišel. Nekega dne se večna vrata nena-doma odpro. — Za pet ran Kriš-čevih! Mož!

— Boksar! Bem se je skril v uro. Tata se je zleknila na divan. — Ali moja golobčica že spi? — Mož je bil že v sobi. — Moj medved, — je zazdehalata Tata. — Ali je že polnoč? — Ne, niti deset ne. A nisem bil prav zdrav. Sedaj sem tu. — Sploh pa ura stoji.

Tata se prestraši. In Bem nič manj. Misli na boksarjeve široke prsi in hitro začne:

— Tak-tak-tak-tak-tak. — Da se je ura ustavila? — dišne Tata pomirjena. — Saj gre.

— Imaš prav, golobčica. Danes sem zelo utrujen. — Boksar leže počivati.

Bem dela še pol ure taktak. Že ga boli goltanec. Vrh tega vse spi. In on prestane.

— Ura se je vendar ustavila. — skoči boksar iz postelje. — Taktaktaktak, — začne iznova Bem.

Majaje z glavo leže soprog zopet med blazine.

— Tako sem navajen ure, da ne morem spati, če stoji.

Čez eno uro je Bem napol mrtev. Hripavo prihaja iz ure: taktaktaktak.

Tiho vstane boksar. Stopi k vratom. Bem poti krvavi pot. — Taktaktaktak.

Upelhan umolkne. Boksar trdo stopica v stransko sobo.

— Po nož gre, — se trese Tata.

Volite za

Stalno delo,
Dobro plačo,
Dobro trgovino.

CALVIN COOLIDGE OVA politika je napravila narod procvitajoč. Stalno delo. Dobra plača. Dobra trgovina. Ogden Mills je v kongresu pomagal Coolidge-u.

Delo in plače so vedno dobre, če so republikanci na krmilu.

Glasujte jutri za republikansko zmagov v New Yorku. To bo prvi korak k republikanski zmagi naroda leta 1928.

Podpirajte republikansko stranko, ki zna ustvariti prosperiteto ter jo obdržati. Glasujte za stalno delo, dobro plačo in dobro trgovino.

VOLITE ZA

OGDEN MILLS

ZA GOVERNERJA

Glasujte tam,
kjer vidite orla.

Boksar ropota po omari. Steklo zveni. Jeklo pade na tla. Zaloputne vrata. Ena, dve, ena, dve — se slišijo koraki nazaj. Vedno bližje, vedno bližje.

Tata zakriči. Boksar stoji med vrati.

— Tak-tak-tak-tak, — se hripavo duši Bem.

Boksar zavrti ključ. Odpre vrata pri uri.

Bem se zgardi. Boksarjeva široka — Bem steklenico whiskyja. — Lok-lok-lok-lok, — doni čez minuto krepko iz ure.

— Uro sem moral namazati, — pravi boksar in pogleda ženo. —

ADVERTISE in GLAS NARODA

SEZNAM KNJIG VODNIKOVE DRUŽBE

ki izidejo oktobra meseca.

1. Velika pratika za leto 1927.
2. Iz skrivnosti prirode — poljudno znanstveni spisi.
3. Juš Kozak; Beli mecesen — povesti.
4. Vladimir Levstik: Kladio pravice — povest iz vojne dobe.

Vsi oni, ki so plačali članarino, jih bodo prejeli po pošti naravnost iz Ljubljane. Natančen čas bomo že pravočasno poročali. Vsakdo, ki se je medtem morda selil, mora skrbeti, da bo knjige dobil na naslovu, ki ga je naznanil takrat, ko je plačal naročnino.

Mi smo posebej naročili par sto iztisov, da lahko ustrezemo tudi onim, ki še niso člani te družbe. Velika pratika, kakor vse ostale knjige bodo jako zanimive.

CENA 4 KNJIGAM JE

\$1.50

Poslajte z naročilom natančen naslov in potrebno svoto in poslali vam jih bomo poštne prosto, dokler zaloga ne poidi.

Vsa tozadevna pisma naslovite na:

"GLAS NARODA"

82 Cortlandt Street,

New York, N. Y.

82 Cortlandt Street, **FRANK SAKSER STATE BANK**, New York, N. Y.
sprejema vloge, — izvršuje nakazila, — odpremlja potnike.

